

gratzioso

ΣΤΗΛΗ ΑΝΑΛΑΤΟΣ

Η μπάντα (No 3)

"... Θούριος τιμής και δόξης στις δύο εορτάς κυρίως του Έθνους το "vino e gratzioso" της μπάντας εάν το ενθυμείσθε εσείς οι γηραιότεροι... διότι την σήμερον όχι μόνον δεν αποδίδουν τιμάς εις κάποιον εξέχοντα, αλλά τον έχουν γραμμένο στα παπάρια τους, και 'δώ που τα λέμε δεν έχουν και άδικο...

Ποίος αξίζει τώρα τέτοιον θούριο που τότε ξεσήκωνε καρδιές και εκκράτει στο επίπεδό του κάθε αξιοκρατικό κριτήριο για εκείνον... που προσέφερε εις την Πατρίδα κατά οποιονδήποτε τρόπον... Μέχρι που επέθενε... και τότε ακόμη το επαιάνιζε η μπάντα του Δήμου, ακριβώς στην έξοδο της σωρού από την οικίαν του εκλιπόντα...

"Τζατζατζάμ - τζάμ - τζάμ, Τζατζατζάμ - τζάμ - τζάμ!... απότομα και με γρήγορες κινήσεις των χεριών του ο Παντελής Τριανταφύλλου... καθοδηγούσε το γράμμα του πνεύματος της εν λόγω μικρής οβερτούρας... "ακούστε με - ακούστε με..." θέλοντας να πεί... Έτσι αποδίδουν τις τιμές... τρανταχτά και επιδέξια σαν βόλι ή σαν οβίδα που ποιος ν'αμφισβητήσει την ισοπεδοτική τους άθρωση...

Χαίρε κραταιέ, το πλήθος σ'ευγνωμονεί... Στη συνέχεια και μέχρι τον Άγιο - Γιώργη, μοτίβα από το "Ρέκβιεμ" του Βέρντι, θ'αγαλλιάσουν τον άνεμο και η αγάπη και η εκτίμηση του κόσμου προς τον εκλιπόντα, θα υψωθεί ως υπεραξία στις συνειδήσεις... Η τιμή, τιμή δεν έχει...

Ο κόσμος που ακολουθεί θα συντονί-

τρα ή τα πεντακόσια μέτρα της πομπής... έως το σεπτό άνοιγμα της γης που θα τον δεχθεί να τον ταξιδεύσει εις Κύριον μέσω μυριάδων χερουβείμ που το καθένα θα κρατεί ένα ματσάκι βιόλες μυρωμένες στο ένα χέρι, και με το άλλο θα δείχνει την οδόν προς Κύριον...

Του Κωστάκη Λούστα

Κάπου λέγαμε "βουλευτή" κι'έτριζαν τα σύμπαντα από δέος και σεβασμό... Τώρα ποιόν βουλευτή να θάψεις έτσι; Τον σημερινό; Αυτός ούτε για θάψιμο δεν είναι... Άστον εκεί στις καρέκλες της πλατείας να κάνει τον έξυπνο στους ομοίους του... λέγοντας για έναν πολιτισμό των πολιτισμών... αντιγράφοντας τον υπερβατικό Βενιζέλο... τον νύν του ομώνυμου υπουργείου... ζώη νά' χει ο άνθρωπος, ποιός είπε κουβέντα... αλλά σκέπτομαι - με τί να σκεφτώ ο καημένος σάμπως έμεινε μυαλό... - όταν τεζάρει... ποιός θα τον σηκώσει τον μαντράχαλο... με τόσο βάρος στην καρδιά.. παρ'ότι, το πρόσθετον της Δημόσιας δαπάνης... (...Μάνα γιατί με σπούδασες...)

Μέ άλλα λόγια, τίποτα δεν αξίζει τον κόπο σήμερα... Με τόσο εξατομικισμό στον Δημόσιο βίο, τί περιθώρια έχουμε να τιμήσουμε "τον αέρα" ενός ανθρώπου που

μαρτυρ. κάποιων ανθρωπων
(Συνέχεια στην 3η σελίδα)

την ψυχή η ψυχή

(162) *αν, δισκίο*
101/100

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

ΣΤΗΛΗ ΑΝΑΛΑΤΟΣ

Η μπάντα (No 3)

μιά μπάντα στον κόσμο δεν έχει τόσα πνευμόνια ν' αποδώσει τα του Καίσαρος, ευγνωμονούσα...

άλλοτε ήτο η ουσία της προσφοράς του... Λέγοντας "τον αέρα", εννοώ τον απόηχο της ακεραιότητάς του, και το ξεπέρασμα της υλικής του υπόστασης στο σύνολο, καταλήγοντας αυτός ο ίδιος εις θούριο δόξης, και μιάς υπεραξιακής προσωπικότητας... (το αντίστροφο, μου θυμίζει τον δρομέα που σπάει το πόδι του στα μισά της διαδρομής... ξεφτελίζοντας το νόημα της νίκης, και την γοητεία του τέρματος...

από πάσης πλευράς...)

Άλλοτε, περίσσευαν "οι περικοκλάδες" στην καθημερινότητα όλων των ανθρώπων!... διότι περίσσευε το δέος, η αξιοπρέπεια του έργου ζωής, ο ρομαντισμός, η ευαισθησία, και κατά κανόνα "οι τελετές" που είχαν ρίζα τα υψηλά νοήματα... Νοήματα, που δεν εννοούνται πλέον και που κα-

ραζάλη... Δούναι - λαβείν χωρίς καμιά ευτυχία... χωρίς κατάληξη... χωρίς έναρξη... μα προπαντός χωρίς ανάγκη που να την επιτάσσει η υπερπροσφορά ζωής και ανθρώπων...

Άσιχτίρ π... "

Θεσ/κη 11-4-2002

Υ.Γ. Παλιοπ...
ήθελα να πώ...

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΦΛΩΡΙΝΑΣ
ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Α.Μ.Α.Ε. 19793/60/Β/89/003